Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0148

Az uniós jog alkalmazásának 2023., 2024. és 2025. évi ellenőrzése

Az Európai Parlament 2026. április 29-i állásfoglalása az uniós jog alkalmazásának 2023., 2024. és 2025. évi ellenőrzéséről (2025/2016(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és különösen annak 2. és 3. cikkére,

– tekintettel az Európai Unió 2000. december 18-i Alapjogi Chartájára,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérére vonatkozó 2017. november 17-i cselekvési tervre,

– tekintettel „Az európai uniós jog alkalmazásának ellenőrzése. 2023. évi éves jelentés” című, 2024. július 25-i bizottsági közleményre (COM(2024)0358),

– tekintettel a „2025. évi éves áttekintő jelentés az egyszerűsítésről, végrehajtásról és érvényesítésről” című, 2025. október 21-i bizottsági jelentésre (COM(2025)0871) és az európai biztosoknak az egyszerűsítéssel, a végrehajtással és az érvényesítéssel kapcsolatban elért eredményekről szóló 2025. szeptemberi éves jelentéseire,

– tekintettel az uniós jog alkalmazásának 2020., 2021. és 2022. évi ellenőrzéséről szóló 2023. november 23-i állásfoglalására[1],

– tekintettel a nyitott, hatékony és független európai uniós igazgatásról szóló, 2016. június 9-i állásfoglalására[2], valamint az ebben foglalt, a nyitott, hatékony és független európai uniós igazgatásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatára,

---

1 HL C, C/2024/4229, 2024.7.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4229/oj.
2 HL C 86., 2018.3.6., 126. o.

– tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a digitalizációról és a közigazgatási jogról szóló, 2023. november 22-i európai parlamenti állásfoglalásra[3],

– tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásra[4],

– tekintettel „Az egységes piac: európai hazai piacunk egy bizonytalan világban – Stratégia az egységes piac egyszerűvé, zökkenőmentessé és erőssé tételére” című, 2025. május 21-i bizottsági közleményre (COM(2025)0500),

– tekintettel a „Közösen lépünk előre: merészebb, egyszerűbb és gyorsabb Unió” című, 2025. február 11-i bizottsági közleményre (COM(2025)0045),

– tekintettel az „Egyszerűbb és gyorsabb Európa: Közlemény a végrehajtásról és az egyszerűsítésről” című, 2025. február 11-i bizottsági közleményre (COM(2025)0047),

– tekintettel „Az uniós jog alkalmazásának ellenőrzésére szolgáló bizottsági munkamódszerekről szóló helyzetfelmérő jelentés” című, 2023. július 14-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2023)0254),

– tekintettel az Európai Számvevőszék „Az uniós jog érvényesítése” című, 28/2024. sz. különjelentésére,

– tekintettel a Régiók Európai Bizottsága „Egyszerűbb és gyorsabb Európa” című, 2025. augusztus 28-i véleményére[5],

– tekintettel Mario Draghi „The future of European competitiveness – A competitiveness strategy for Europe” [Az európai versenyképesség jövője – Európa versenyképességi stratégiája] című, 2024. szeptemberi jelentésre,

– tekintettel Enrico Letta „Much More Than A Market” [Jóval több mint piac] című, 2024 áprilisi jelentésére,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Petíciós Bizottság véleményére,

---

3 HL C, C/2024/4215, 2024.7.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4215/oj.

4 HL L 123., 2016.5.12., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

5 HL C, C/2025/4414, 2025.8.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4414/oj.

– tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A10-0037/2026),

A. mivel az EU jogalkotását az EUSZ 2. cikke szerint az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a szolidaritás, a jogállamiság, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának értékei vezérlik; mivel az uniós jog valamennyi tagállamban történő egységes, következetes és hatékony alkalmazása szükséges az EU célkitűzéseinek eléréséhez, az egységes piac megfelelő működésének biztosításához és a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartásához; mivel az EU külső hitelessége attól függ, hogy képes-e belsőleg biztosítani ezen értékek és elvek teljes körű betartását;

B. mivel az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdése, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 288. cikke és 291. cikkének (1) bekezdése értelmében elsődlegesen a tagállamok felelősek az uniós jog helyes, összehangolt és a megállapított határidőkön belüli átültetéséért, alkalmazásáért és végrehajtásáért; mivel a lojális együttműködés elve magában foglalja az arra irányuló felelősséget, hogy elő kell segíteni az EU feladatainak teljesítését, és tartózkodni kell minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az EU célkitűzésének megvalósítását; mivel az uniós jogszabályok csak akkor hatékonyak, ha azokat a tagállamok egyrészt időben, teljeskörűen és pontosan ültetik át, másrészt megfelelően alkalmazzák őket a nemzeti jogrendszerekben, ami szükséges ahhoz, hogy valamennyi uniós polgár számára garantálják az uniós politikák előnyeit, beleértve a polgárok alapvető jogainak védelmét, és egyenlő feltételeket biztosítsanak a vállalkozások számára az egész belső piacon; mivel ebben az összefüggésben az uniós jog érvényesítése kulcsfontosságú a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek fenntartásához;

C. mivel az uniós jogszabályok minősége, egyértelműsége, koherenciája és hozzáférhetősége a helyes, hatékony, időben történő és teljes körű átültetés és alkalmazás alapvető előfeltételei; mivel az összetettség, az egymást átfedő jogi aktusok, az eltérő fogalommeghatározások és a kétértelmű megfogalmazás növeli a késedelmek, az eltérő értelmezések és a be nem tartás kockázatát; mivel az uniós jogszabályokat egyértelmű, észszerű és technikailag átültethető módon kell megfogalmazni, lehetővé téve a tagállamok, a polgárok és a vállalkozások számára, hogy megértsék, alkalmazzák és érvényesítsék az uniós jog szerinti jogaikat és kötelezettségeiket; mivel a technológiai fejlődés, beleértve a mesterséges intelligenciát (MI) is, új lehetőségeket teremt a jogszabályok szövegezésének, nyomon követésének, megfelelőségértékelésének, valamint a polgárokkal és a vállalkozásokkal folytatott kommunikációnak a javítására, feltéve, hogy használatát átlátható, etikus és adatbiztos keretek szabályozzák;

D. mivel a kötelezettségszegési eljárások az egyéb végrehajtás- és megfeleléstámogató mechanizmusokkal együtt biztosítják, hogy az uniós polgárokat és vállalkozásokat ne érintse hátrányosan az uniós jog tagállamok általi késedelmes vagy hiányos átültetése vagy helytelen alkalmazása; mivel a kötelezettségszegési eljárások Bizottság általi, időben történő és következetes megindítása kiegészítő eszközként szolgál az uniós jognak való megfelelés biztosítására; mivel a jelek szerint a kötelezettségszegési ügyek megoldása során a Bizottság a nemzeti hatóságokkal folytatott párbeszédet részesíti előnyben ahelyett, hogy a tagállamokat az Európai Unió Bírósága (EUB) elé idézné, amit végső megoldásnak tekint; mivel 2016-ban a kötelezettségszegési ügyekkel és panaszokkal kapcsolatos munkája során a Bizottság úgy határozott, hogy az uniós jog legsúlyosabb, a polgárok és a vállalkozások érdekeit jelentősen érintő megsértéseire összpontosít; mivel 2017 volt az első olyan év, amelyben a Bizottság ezt az új, célzottabb megközelítést alkalmazta;

E. mivel a nyilvános konzultációk, valamint az előzetes és utólagos hatásvizsgálatok a megfelelően tájékozott, hatékony, elszámoltatható és átlátható jogalkotás alapvető eszközei;

F. mivel a Parlamenthez benyújtott petíciók és panaszok értékes információforrást jelentenek az uniós jog nemzeti szintű végrehajtásának hiányosságairól, és hozzájárulhatnak az uniós jogszabályok tagállamok általi helyes alkalmazásának és átültetésének ellenőrzéséhez valamennyi szakpolitikai területen; mivel jelentős számú petíció foglalkozik az uniós környezetvédelmi jogszabályok végrehajtásával, az alapvető jogok védelmével, valamint a jogállamiság és a demokrácia tiszteletben tartásával; mivel a polgároktól kapott észrevételek értékes betekintést nyújtanak az uniós jog valós alkalmazásába, és azoknak szisztematikusan be kell épülniük az ellenőrzési és végrehajtási gyakorlatokba;

G. mivel a Parlamenthez benyújtott petíciók egyre nagyobb számban foglalkoznak a gyermekek és serdülők jogaival és biztonságával a digitális környezetben, különös tekintettel a szexuális erőszak és kizsákmányolás kockázataira; mivel a petíciók tágabb értelemben is rámutatnak a gyermekvédelem területén fennálló hiányosságokra, ideértve az online biztonságot és a gyermekvédelmi szolgáltatásokhoz való hozzáférést; mivel a petíciók benyújtói gyakran hívják fel a figyelmet e területeken az uniós jog tagállamok általi végrehajtásában tapasztalható tartós hiányosságokra és ismétlődő jogsértésekre, ami az ellenőrzés megerősítésének és az időben történő nyomon követés szükségességét igazolja;

H. mivel sajnálatos módon a Bizottság 2024-re vonatkozóan nem tett közzé éves jelentést az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről, megszakítva ezzel az 1983 óta, több mint 40 éve folytatott gyakorlatot;

I. mivel a Bizottság egyszerűsítésről, végrehajtásról és érvényesítésről szóló 2025. évi áttekintő jelentése nagy hangsúlyt fektet az egyszerűsítési kezdeményezésekre; mivel ezt a hangsúlyt a végrehajtás és az érvényesítés egyformán részletes elemzésével kell ellensúlyozni; mivel a Bizottság általi felügyelet és az eredményes és hatékony jogérvényesítés nélkül a határokon átnyúló üzleti tevékenységek, valamint a személyek, az áruk, a tőke és a szolgáltatások Unión belüli szabad mozgása komoly akadályokba ütközhetne; mivel a Bizottságnak jogérvényesítési intézkedéseket kell hoznia az uniós jog szerinti valamennyi jog, különösen az emberi jogok garantálása érdekében; mivel az uniós jog hatékonysága és hitelessége attól függ, hogy képes-e kézzelfogható társadalmi, környezeti és gazdasági előnyöket biztosítani valamennyi polgár és régió számára, biztosítva, hogy senki se maradjon le az uniós szabályok alkalmazása során; mivel a Bizottság tevékenységeinek – többek között az uniós jog alkalmazása Bizottság általi nyomon követésének – parlamenti ellenőrzése alapvető fontosságú az uniós polgárok felé való demokratikus elszámoltathatóság biztosításához és az uniós intézményekbe vetett közbizalom megerősítéséhez;

J. mivel a lezárt kötelezettségszegési ügyek száma drámaian, a 2023. évi 1030-ról 2024-ben 535-re csökkent; mivel a folyamatban lévő ügyek száma a 2023. évi 1461-ről 2024-ben 1493-ra nőtt; mivel a folyamatban lévő ügyek száma a 2023. évi 528-ról 2024-ben 567-re nőtt; mivel 2025-re vonatkozóan a 2025. január 1-jétől július 31-ig terjedő időszakra vonatkozó előzetes adatok azt mutatják, hogy 345 ügyet zártak le, és 1559 ügy volt folyamatban; mivel az adatok vagy hiányosak, vagy még nem állnak rendelkezésre, vagy nem tették őket közzé a Bizottság honlapján; mivel 2023-ban, 2024-ben és 2025-ben következetesen a környezetvédelem volt az a szakpolitikai terület, ahol a legtöbb kötelezettségszegési eljárás volt folyamatban; mivel 2023-ban ezt a szakpolitikai területet az energia és a közlekedés területe követte; mivel 2024-ben ezt az igazságügy és a fogyasztóvédelem, valamint a mobilitás és a közlekedés szakpolitikai területei követték; mivel 2025-ben ezt az igazságügy és a fogyasztóvédelem, valamint az energiaügy szakpolitikai területei követték;

K. mivel egyes tagállamok tartósan megsértik az uniós jogot és rendszeresen nem hajtják végre az EUB ítéleteit;

Az uniós jog ellenőrzése és végrehajtása

1. tudomásul veszi a Bizottság 2023. évi jelentését az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről;

2. sajnálja, hogy a Bizottság 2024-re vonatkozóan nem tett közzé éves jelentést az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről, ezáltal szakítva az 1983 óta, azaz több mint negyven éve folytatott gyakorlattal; hangsúlyozza, hogy az uniós jog alkalmazásának rendszeres,

évenkénti ellenőrzése olyan alapvető eszköz, amelyen keresztül a Bizottság az EUSZ 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban teljesíti a Szerződések őreként betöltött szerepét, mivel segít biztosítani és ellenőrizni az uniós jog valamennyi tagállamban történő helyes alkalmazását és végrehajtását, valamint mindenki számára hozzáférhető, átlátható módon nyomon követni az e területen elért eredményeket; úgy véli, hogy az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló éves jelentés kulcsfontosságú eszköz az uniós jog helyes átültetésének és végrehajtásának ellenőrzéséhez, valamint a Szerződésekben előírt intézményi egyensúly megőrzéséhez; hangsúlyozza, hogy a Parlamentet folyamatosan tájékoztatni kell, valamint hogy az mind társjogalkotóként, mind a Bizottság EUSZ 14. cikke (1) bekezdése szerinti politikai ellenőrzésének gyakorlása során erre a jelentésre támaszkodik annak biztosításához, hogy megfelelően gyakorolhassa előjogait; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák az uniós jog alkalmazásának országonkénti éves ellenőrzését annak érdekében, hogy megelőzzék az alapvető jogoknak és a jogállamiságnak a meg nem felelésből eredő megsértését is; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a véleménynyilvánítás szabadságára, a médiapluralizmusra, az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre, amelyek megsértése közvetlen hatással lehet a polgárok EU-ba vetett bizalmára; úgy véli, hogy az átlátható és hozzáférhető jelentéstétel hozzájárul ahhoz, hogy a polgárok tájékoztatást kapjanak az uniós jog végrehajtásáról, és csökkenti az Unió működésével kapcsolatos félretájékoztatás lehetőségét; aggodalommal állapítja meg, hogy egyes tagállamok nemzeti alkotmánybíróságai és legfelsőbb bíróságai aláássák az uniós jog elsőbbségének jól bevált gyakorlatát; hangsúlyozza, hogy az ilyen fejleményeknek mindig a Bizottság gyors jogérvényesítési tevékenységeihez kell vezetniük, beleértve a kötelezettségszegési eljárásokat is;

3. tudomásul veszi, hogy a Bizottság új jelentéstételi ciklus felé mozdul el az uniós jog alkalmazásának ellenőrzésére vonatkozóan, amelynek keretében az egyes biztosok éves jelentést készítenek az egyszerűsítéssel, a végrehajtással és az érvényesítéssel kapcsolatban elért eredményekről, valamint egy éves áttekintő jelentés készül az egyszerűsítésről, a végrehajtásról és az érvényesítésről; üdvözli a 2025. évi éves áttekintő jelentést és a biztosok elért eredményekről szóló 2025. évi éves jelentéseit, amelyek a 2025. január 1. és július 31. közötti időszakra vonatkoznak, és értékes tényszerű információforrásként szolgálnak az uniós jog ágazatokon és tagállamokon átívelő végrehajtásának helyzetéről; megjegyzi, hogy a jelentések egyértelműek; sajnálja azonban, hogy az elemzés továbbra is túlságosan az eredményekre összpontosít, és nem fordít kellő figyelmet a tartós kihívásokra és a végrehajtás rendszerszintű hiányosságaira; megjegyzi, hogy az elégtelen összehasonlító adatok és az eredményorientált mutatók korlátozzák a tényleges előrehaladás időbeli értékelését; hangsúlyozza, hogy az éves

áttekintő jelentésnek túl kell mutatnia a leíráson, és érdemi, kritikai értékelést kell nyújtania az uniós jogszabályok tagállamok általi alkalmazása és végrehajtása terén jelentkező rendszerszintű kihívásokról és hiányosságokról, ami magában foglalja a hiányosságok egyértelmű és átlátható azonosítását és a kezelésükre tervezett lépéseket; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőbeli áttekintő jelentésekben biztosítson kiegyensúlyozott megközelítést, és hogy az egyszerűsítésről szóló fejezeteket ellensúlyozza a végrehajtás és érvényesítés elemzésével; felhívja a Bizottságot, hogy lépjen túl a pusztán az irányelvek átültetésére összpontosító formális, eljárási ellenőrzésen; hangsúlyozza, hogy az ellenőrzésnek ki kell terjednie az uniós jog érdemi hatékonyságára célkitűzéseinek elérése terén; kéri a Bizottságot, hogy az átláthatóság és a hatékony parlamenti ellenőrzés biztosítása érdekében tegye közzé az áttekintő jelentések elkészítése során alkalmazott módszertant; hangsúlyozza az intézmények közötti jó együttműködés fontosságát, különösen a Bizottság és a Parlament közötti folyamatos strukturált párbeszéd révén, a teljes átláthatóság és hozzáférhetőség biztosítása, valamint a jelentések hitelességének és hasznosságának növelése érdekében a politikai döntéshozók és a polgárok számára;

4. fokozott átláthatóságra szólít fel a Bizottság, a Parlament és a Tanács között az uniós jog végrehajtása és érvényesítése terén folytatott együttműködésre vonatkozóan, többek között rendszeres strukturált párbeszédek, szisztematikus adatmegosztás és a releváns dokumentumoknak a Parlament számára időben történő továbbítása révén, a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodással összhangban;

5. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az európai uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 2023. évi bizottsági éves jelentés, valamint az egyszerűsítésről, végrehajtásról és érvényesítésről szóló áttekintő jelentés nem tartalmaz információkat az alapvető uniós szakpolitikai prioritásokról;

6. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az előzetes mechanizmusokat annak biztosítása érdekében, hogy a jogalkotási javaslatok teljes mértékben megfeleljenek a Szerződésekben meghatározott hatáskörmegosztásnak, hogy elkerülhetők legyenek az olyan helyzetek, amikor a teljes rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott és a tagállamok által jóváhagyott jogi aktusokat később jogalap vagy hatáskör alapján, akár részlegesen meg lehet semmisíteni; hangsúlyozza, hogy a jogalkotási folyamat minden szakaszában elengedhetetlen a fokozott jogi ellenőrzés az uniós jogszabályok stabilitásának, kiszámíthatóságának és hitelességének megőrzéséhez; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak rendszeres megfelelőségi ellenőrzéseket kell biztosítania annak megakadályozása érdekében, hogy az uniós jogszabályok beavatkozzanak az uniós hatáskörbe nem tartozó területekbe, különösen az érzékeny területeken;

7. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé éves átláthatósági jelentést kifejezetten az ellenőrzési, egyszerűsítési és végrehajtási ciklusról, részletezve a módszertani változásokat, az adatforrásokat, a felmerült kihívásokat és az érdekelt felekkel és a nemzeti közigazgatásokkal folytatott konzultációkat;

8. tudomásul veszi a Bizottság 2025. évi áttekintő jelentésének, valamint a rendelkezésre álló ágazati eredményjelentéseknek a kötelezettségszegési eljárást megelőző párbeszédekre (korábbi nevén EU Pilot) vonatkozó hivatkozásait, jelenlegi működésüket, valamint a hivatalos kötelezettségszegési eljárás megindítása előtti korai problémamegoldás elősegítésében betöltött szerepüket; úgy véli azonban, hogy ezeknek a hivatkozásoknak részletesebbnek kell lenniük;

9. hangsúlyozza, hogy a Parlamenthez beérkezett petíciók létfontosságú eszközt jelentenek az uniós jog végrehajtása terén mutatkozó hiányosságok – többek között a tagállamokban elkövetett rendszerszintű vagy strukturális jogsértések – azonosításához; ezért sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a petíciókból származó információkat és megállapításokat vegyék figyelembe és építsék be végrehajtási és ellenőrzési folyamataiba; különösen arra kéri a Bizottságot, hogy szolgáltasson részletes statisztikai adatokat a Bizottság által nyomon követett petíciók számáról, beleértve azokat is, amelyek további vizsgálatokhoz vezettek EU Pilot eljárások vagy kötelezettségszegési eljárások révén;

10. aggodalmát fejezi ki a jogalkotási javaslatokat, különösen az alapvető jogokra esetlegesen jelentős hatást gyakorló jogalkotási javaslatokat kísérő hatásvizsgálatok rendszeres hiánya miatt; hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatok hozzájárulnak az uniós jogszabályok minőségéhez, és ezáltal megkönnyítik azok végrehajtását, valamint javítják az uniós intézmények átláthatóságát és elszámoltathatóságát; kiemeli annak fontosságát, hogy a hatásvizsgálatok kidolgozása során konzultáljanak a releváns érdekelt felekkel és civil társadalmi szervezetekkel;

11. javasolja a Bizottságnak, hogy széles körben vonja be az érdekelt feleket, a civil társadalmi szervezeteket és a független szakértőket az uniós jog végrehajtásának nyomon követésébe, teljes mértékben kihasználva a helyi végrehajtással kapcsolatos szakértelmüket és ismereteiket;

12. megerősíti, hogy a jogállamiság tiszteletben tartása alapvető előfeltételét képezi az uniós jog valamennyi tagállamban történő hatékony végrehajtásának és egységes alkalmazásának, valamint elismeri a bűnüldözés alapvető szerepét az alapvető jogok védelmében; hangsúlyozza, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó uniós jog megfelelő és egységes alkalmazása elengedhetetlen az alapvető jogok, a

kölcsönös bizalom és a jogállamiság EU-szerte történő védelméhez; aggodalommal veszi tudomásul kulcsfontosságú jogi eszközök átültetésének és végrehajtásának tartós hiányosságait; határozottan támogatja a jogállamisági feltételrendszert, és felhívja a Bizottságot, hogy azt következetesen, objektív és átlátható módon alkalmazza; hangsúlyozza, hogy sürgősen fokozni kell annak ellenőrzését, hogy a tagállamok tiszteletben tartják-e az EUSZ 2. cikkében rögzített alapvető uniós értékeket, nevezetesen a jogállamiságot, a demokráciát és az emberi jogok tiszteletben tartását; hangsúlyozza, hogy az EUSZ 7. cikkében foglalt mechanizmus alapvető végrehajtási eszköz a súlyos jogsértés egyértelmű kockázata esetén; hangsúlyozza, hogy a jogállamiság tiszteletben tartása nemcsak a tagállamokat érinti, hanem az uniós intézményeket is, amelyek felelősséggel tartoznak a Szerződések betartásáért;

13. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy végrehajtsa a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatot[6], valamint a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabályt[7] annak érdekében, hogy szilárd jogi és intézményi védelmet biztosítson a gyűlöletbeszéddel, a megkülönböztetéssel és az erőszakkal szemben, mind a fizikai, mind a digitális környezetben;

14. szorosabb határokon átnyúló együttműködésre szólít fel az igazságügyi és bűnüldöző hatóságok között a súlyos bűncselekmények, a korrupció és a terrorizmus elleni hatékony küzdelem érdekében; támogatja az igazságügyi eszközök további digitalizálását, beleértve az elektronikus bizonyíték és az e-CODEX teljes körű bevezetését; hangsúlyozza az Európai Ügyészség (EPPO) szerepe és operatív kapacitása megerősítésének fontosságát;

15. hangsúlyozza, hogy az Alapjogi Charta szerinti, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben garantált jogoknak megfelelő alapvető jogok védelmének érvényesítése során a Bizottságnak kellően figyelembe kell vennie az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatát;

16. támogatja a Draghi- és a Letta-jelentésben foglalt stratégiai ajánlásokat, és kiemeli azok jelentőségét az EU végrehajtási kapacitásának megerősítése, az egységes piac korszerűsítése, valamint az uniós jog koherensebb és eredményorientáltabb

---

6 HL L 328., 2008.12.6., 55. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/913/oj.

7 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

irányításának biztosítása szempontjából valamennyi szakpolitikai területen;

Kötelezettségszegési eljárások

17. súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság vonakodik kötelezettségszegési eljárást indítani az Európai Unió Bírósága előtt, még az uniós jog egyértelmű és tartós megsértésével járó ügyekben is; sürgeti a Bizottságot, hogy a Szerződések őreként teljeskörűen használja ki az összes rendelkezésre álló végrehajtási eszközt és ne riadjon vissza attól, hogy a peres eljárást alapvető érvényesítési eszközként használja a megfelelés biztosítása és az uniós jog tekintélyének fenntartása érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kötelezettségszegési eljárások megindítása továbbra is szelektív, tekintettel a Bizottság azon megközelítésére, hogy azokra a jogsértésekre összpontosít, amelyek véleménye szerint a legjelentősebb hatással vannak a közérdekre és az üzleti érdekekre[8], és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az uniós jog esetleges megsértését nem követik szisztematikusan jogérvényesítési intézkedések; kiemeli a hatékony ellenőrzés és megelőző intézkedések fontosságát annak elkerülése érdekében, hogy a polgárok viseljék az európai jog tagállamok általi hiányos átültetésének vagy helytelen alkalmazásának költségeit;

18. bírálja az átláthatóság hiányát azon kritériumok tekintetében, amelyeket a Bizottság arra használ, hogy bizonyos jogérvényesítési intézkedéseket másokkal szemben előnyben részesítsen; felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el és tegyen közzé átlátható, objektív kritériumokat a kötelezettségszegési ügyekre vonatkozóan, különös tekintettel az alapvető jogoknak, a jogállamiság elveinek vagy a belső piaci szabályoknak a súlyos vagy rendszerszintű megsértésével járó ügyek kiválasztására és fontossági sorrendjére; ragaszkodik ahhoz, hogy nagyobb átláthatóságra van szükség a folyamat egésze során, beleértve a nyílt eljárások státuszára, jellegére és hatályára, az eljárások eredményeire, valamint a nyilvánosság észrevételeire vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférést – mind a kapott, mind a figyelembe vett információkat –, különösen a kötelezettségszegési eljárások kezdeményezési szakaszában; felhívja a Bizottságot, hogy proaktívan és folyamatosan tegyen jelentést azokról az esetekről, amikor súlyos jogsértés gyanúja esetén járt el, valamint azokról az esetekről, amikor úgy döntött, hogy nem jár el;

19. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy gyakran nem indult kötelezettségszegési eljárás az EUB ítéleteinek be nem tartása miatt; felhívja a Bizottságot, hogy következetesen kezdeményezzen ilyen eljárásokat az EUB ítélete végrehajtásának elmulasztása esetén,

---

[8] A Bizottság „Egyszerűbb és gyorsabb Európa: Közlemény a végrehajtásról és az egyszerűsítésről” című, 2025. február 11-i közleménye (COM(2025)0047).

beleértve az átalányösszegek vagy kényszerítő bírságok iránti kérelmet is, különösen az uniós jog rendszerszintű megsértése vagy az EUB ítéleteinek az adott tagállam általi ismételt be nem tartása esetén;

20. hangsúlyozza, hogy az uniós jog tagállamok általi állítólagos megsértésével kapcsolatos, polgárok, jogi szakemberek vagy civil társadalmi szervezetek által benyújtott panaszok az uniós jog érvényesítésére vonatkozó fontos információs eszközök; sürgeti a Bizottságot, hogy panasz esetén biztosítsa az ilyen panaszok megfelelő nyomonkövetését, beleértve adott esetben a kötelezettségszegési eljárások időben történő megindítását vagy a kérelmező egyértelmű tájékoztatását arról, hogy miért nem indít kötelezettségszegési eljárást; kitart továbbá azon egyéb csatornák fontossága mellett, amelyek lehetővé teszik a polgárok számára, hogy bejelentsék az uniós intézmények által elkövetett hivatali visszásságokat vagy a csalásokat, valamint amellett, hogy szükség van az európai ombudsman és az Európai Csalás Elleni Hivatal pénzügyi erőforrásainak és személyzetének megerősítésére, továbbá az Európai Parlamenthez benyújtott petíciók mechanizmusának hatékonyabbá tételére;

21. megjegyzi, hogy a Parlamenthez számos petíció érkezett, amelyek komoly aggályokat vetnek fel a gyermekek – különösen az interneten történő – szexuális bántalmazásával, valamint tágabb értelemben a gyermekvédelemmel kapcsolatos uniós jog végrehajtásának ismétlődő vagy rendszerszintű hiányosságaival kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy 2023-ban és 2025-ben a Bizottság 18 tagállammal szemben indított kötelezettségszegési eljárást a gyermekek szexuális bántalmazása elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU irányelv[9] helytelen átültetése miatt, amelyek közül nyolc ügyet zártak le; felhívja a Bizottságot, hogy ezen a területen kezelje prioritásként a végrehajtást, és biztosítsa az állítólagos meg nem felelésre hivatkozó petíciók gyors és hatékony nyomon követését, tekintettel a gyermekek különös sérülékenységére; ebben az összefüggésben ösztönzi a Bizottságot, hogy használjon ki minden rendelkezésre álló eljárási és jogi eszközt a gyermekek szexuális bántalmazásának megelőzésére és a bántalmazás ellen folytatott küzdelemre vonatkozó uniós jog teljes körű és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében;

22. aggodalommal állapítja meg, hogy egyes tagállamokban veszélyben van az előzetes döntéshozatali eljárás alkalmazása, beleértve a bírák azon hatáskörét is, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet

---

9 Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/93/oj).

nyújtsanak be; hangsúlyozza, hogy ezek az akadályok aláássák az uniós jog megfelelő végrehajtását e tagállamokban; sürgeti a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja ki a releváns eszközöket az előzetes döntéshozatali eljárásnak való teljes körű megfelelés biztosítása érdekében;

23. sürgeti a Bizottságot, hogy hatékonyan használja ki a pert megelőző szakaszt, szem előtt tartva az annak biztosítására irányuló célkitűzést, hogy a tagállamok a lehető leggyorsabban megfeleljenek az uniós jogból eredő kötelezettségeknek; sürgeti a Bizottságot, hogy a gyors megoldás és végrehajtás biztosítása érdekében vezessen be határidőt a kötelezettségszegési eljárást megelőző párbeszédre, korábbi nevén az EU Pilot eljárásra; javasolja, hogy az elszámoltathatóság és az időben történő megoldás biztosítása érdekében nyújtsanak részletesebb és hozzáférhetőbb tájékoztatást ezekről az informális párbeszédekről, beleértve a várható határidőket és eredményeket is;

Az uniós jog végrehajtása

24. ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg azokat a strukturált együttműködési és korai előrejelző mechanizmusokat, amelyek segítenek észlelni az átültetési vagy végrehajtási problémákat, mielőtt hivatalos kötelezettségszegési eljárás válik szükségessé; sürgeti a tagállamokat, hogy szigorúan tartsák be az átültetési határidőket, kövessék a Bizottság által kiadott iránymutatásokat, továbbá aktívan és teljes mértékben vegyenek részt a végrehajtási párbeszédekben, és időben értesítsék a Bizottságot az átültetéssel és a végrehajtással kapcsolatos lehetséges akadályokról és problémákról, a késedelmek, hibák és potenciális büntetések elkerülése érdekében; e tekintetben további támogatást kér a tagállamok adminisztratív és technikai kapacitásának kiépítéséhez; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamok vagy túl későn számolnak be az átültetéssel és/vagy a végrehajtással kapcsolatos problémákról, vagy azokról egyáltalán nem számolnak be, ami az uniós polgárokat és vállalkozásokat negatívan érintő késedelmekhez vezet; emlékeztet arra, hogy a tagállamok a Tanácson keresztül társjogalkotóként vesznek részt a jogalkotási eljárásban; hangsúlyozza, hogy az uniós jog érvényesítésének elmaradása aláássa a polgárok EU-ról és annak eredmények elérésére való képességéről alkotott képét;

25. üdvözli a végrehajtásról szóló párbeszédek bevezetését mint a tagállamok uniós jognak való megfelelését támogató új eszközt; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy egyértelmű, átlátható és inkluzív folyamatot hozzanak létre az érdekelt felek azonosítására, kiválasztására és e párbeszédekbe való bevonására valamennyi uniós tagállamban; aggodalommal állapítja meg, hogy a regionális és helyi önkormányzatok végrehajtási párbeszédekben való részvétele továbbra is korlátozott; hangsúlyozza, hogy az érdekelt felek érdemi

részvétele elengedhetetlen a végrehajtási erőfeszítések minőségének, legitimitásának és hatékonyságának javításához;

26. megjegyzi, hogy az egységes piaci eredménytábla szerint az egységes piaci irányelvek átültetésének átlagos késedelme az EU-ban jelenleg 11,9 hónap, ami azt jelenti, hogy a tagállamok átlagosan közel egy évvel lépik túl az uniós irányelvek nemzeti jogba való átültetésére előírt határidőt;

27. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy számos európai jogalkotási aktus hivatkozik az alap-jogiaktus elfogadásakor még kidolgozás alatt álló műszaki szabványokra és felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusokra, ami megnehezíti a tagállamok számára azok teljes körű, a megállapított határidőkön belüli átültetését;

28. aggodalommal veszi tudomásul a 2025 áprilisában elindított új Európa végrehajtási platform korlátait, amelynek célja a Bizottság jogérvényesítési intézkedéseire – a kötelezettségszegési ügyekre, az irányelvek átültetésére és a korábban EU Pilot eljárásként ismert kötelezettségszegési eljárást megelőző párbeszédre – vonatkozó információk központosítása; rámutat arra, hogy a benne rejlő lehetőségek ellenére a platform elsősorban adattáblázatokból áll, és azt javítani kell a folyamatban lévő vagy lezárt eljárásokra vonatkozó alapvető információk átlátható módon történő biztosítása, valamint a bemutatott adatok teljes körű minőségi elemzésének rendelkezésre bocsátása érdekében; megjegyzi, hogy a platformon bemutatott információkat elsősorban a tagállamok állítják össze, általános áttekintést nyújtva a nemzeti végrehajtási erőfeszítésekről; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nincs olyan jogi aktuson alapuló struktúra, amely lehetővé tenné a végrehajtási szakasz, a kapcsolódó kihívások, valamint a tagállamok által a jogalkotási aktusok végrehajtása során tapasztalt kihívások jobb megértését; úgy véli, hogy egy ilyen analitikus megközelítés kidolgozása jelentősen javítaná az átláthatóságot, és megkönnyítené a végrehajtás tényeken alapuló értékelését az egész Unióban; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a platform hatékonyságát és tartalmát annak érdekében, hogy azt átlátható és könnyen hozzáférhető módon lehessen használni számos művelet elvégzésére, többek között bizonyos esetekben összehasonlításra és következtetések levonására, és ezáltal hasznos eszközzé váljon azon jogalkotók, gyakorló jogászok és polgárok számára, akik az uniós jog gyakorlati érvényesüléséről keresnek részletesebb információkat;

29. hangsúlyozza, hogy az elszámoltathatóság és a közbizalom szempontjából alapvető fontosságú az átültetésre és kötelezettségszegési ügyekre vonatkozó adatok átlátható és időben történő közzététele; felhívja a Bizottságot, hogy nyílt és felhasználóbarát formátumban tegye hozzáférhetővé ezeket az adatokat, és könnyítse meg a tagállamok és a szakpolitikai területek közötti összehasonlításokat; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az

uniós jog végrehajtásának ellenőrzésére használt valamennyi eszköz és adatbázis szükséges átláthatóságát, többek között azáltal, hogy nyilvánosan hozzáférhetővé teszi a módszertani megjegyzéseket, az adatgyűjtés kritériumait és a mutatók magyarázatait; hangsúlyozza, hogy az átláthatóság elengedhetetlen a polgárok, a kutatók és az uniós intézmények általi érdemi ellenőrzéshez;

30. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az átláthatóságot a polgárok és a vállalkozások számára az uniós jog alapján őket megillető jogok és az e jogok megsértése esetén rendelkezésre álló mechanizmusok tekintetében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a panasztételi eljárások láthatóságát és hozzáférhetőségét, többek között korszerűsített digitális eszközök és többnyelvű információs portálok révén;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg és korszerűsítse a rendeletek alkalmazásának nyomon követését, elismerve azok növekvő jelentőségét az Unió fő jogalkotási eszközeként; tudomásul veszi a rendeletek alkalmazásával kapcsolatos kihívásokat, amelyeket bizonyítanak a Bizottság által szolgáltatott adatok hiányosságai, különösen a teljesség, a hozzáférhetőség és a következetesség tekintetében; kéri a Bizottságot, hogy számoljon be arról, hogy ellenőrzési tevékenységeit és gyakorlatait hogyan igazítják hozzá a rendeletek alkalmazásához, valamint az uniós jog alkalmazásának ellenőrzésére szolgáló bizottsági munkamódszerekről szóló helyzetfelmérő jelentésében e tekintetben tett ajánlásokhoz;

32. javasolja a 2. szintű jogszabályok, nevezetesen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási jogi aktusok fegyelmezettebb és korlátozottabb használatát a jogszabályok nem alapvető rendelkezéseinek meghatározása vagy az ilyen jogi aktusok hatályának az 1. szintű jogszabályok alkalmazásához szükséges, valóban technikai kérdésekre való korlátozása révén; hangsúlyozza, hogy a 2. szintű jogi aktusokra átlátható eljárásoknak kell vonatkozniuk, egyértelmű határidőket kell tartalmazniuk, elegendő időt kell hagyniuk a társjogalkotók általi érdemi és hatékony ellenőrzésre, és azokat elegendő átfutási idővel kell közzétenni annak lehetővé tételéhez, hogy az érdekelt felek felkészülhessenek a megfelelésre, és hogy ezeket az intézkedéseket – amennyiben megvalósítható – az 1. szintű jogszabályok hatálybalépése előtt vagy azzal egyidejűleg kell rendelkezésre bocsátani a jogbiztonság és a végrehajthatóság biztosítása érdekében;

33. kitart amellett, hogy a tagállami és az uniós igazságügyi hatóságok alapvető szerepet játszanak egy szilárd ítélkezési gyakorlat kialakításában, ezáltal fenntartva a jogbiztonságot az uniós társadalom és az uniós piac egészében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy fontos megőrizni az igazságszolgáltatás függetlenségét, de fontos az is, hogy szilárd pénzügyi és emberi erőforrásokat biztosítsanak az igazságügyi hatóságok számára;

34. hangsúlyozza, hogy egyes regionális vagy szövetségi alkotmányos berendezkedésű tagállamokban az uniós jog átültetése többszörös jogalkotási folyamatokat tehet szükségessé, amelyek több kormányzati szintet érintenek;

35. hangsúlyozza az igazságügyi és a bűnüldöző hatóságok közötti szorosabb, határokon átnyúló együttműködés fontosságát a súlyos bűncselekmények, a korrupció és a terrorizmus elleni hatékony küzdelem érdekében, különösen az Európai Ügyészség szerepének és működési kapacitásának megerősítése révén;

36. támogatja az olyan igazságügyi eszközök, mint például az elektronikus bizonyítékok és az e-CODEX-rendszerei további digitalizálását, különösen a határokon átnyúló eljárásokban, az igazságügyi döntéshozatal megbízható módon történő felgyorsítása érdekében;

Egyszerűsítés

37. kiemeli, hogy az uniós jog egyszerűsítését nem szabad összemosni a deregulációval; hangsúlyozza, hogy a Bizottság egyszerűsítési erőfeszítései, amelyek keretében különböző jogalkotási aktusok sorsát összekapcsolja, semmiképpen sem lehetnek automatikusak, és szükség esetén alapos hatásvizsgálatoknak és az érdekelt felekkel folytatott érdemi konzultációknak kell alávetni őket; hangsúlyozza, hogy a jogi szövegek és eljárások egyszerűsítése javíthatja az egyértelműséget, a jogbiztonságot és az adminisztratív hatékonyságot; megismétli, hogy az európai jogszabályok magas színvonala, egyértelműsége és koherenciája előfeltételét képezi a tagállamok általi olyan hatékony, helyes és egységes átültetésnek, amelyek során megőrzik az alapvető szakpolitikai célkitűzéseket és biztosítékokat; hangsúlyozza, hogy ennek az egyszerűsítési folyamatnak a technikai összetettség csökkentésére, a szabályozási átfedések megszüntetésére, a kapcsolódó területeket szabályozó jogi aktusokban megállapított fogalommeghatározások és eljárások harmonizálására, valamint a nemzeti jogrendszerekben történő végrehajtás technikai megvalósíthatóságának biztosítására kell irányulnia; rámutat a jogalkotási eszközök közötti koherencia fontos szerepére az összetettséget fokozó és a hatékony végrehajtást akadályozó párhuzamosságok és ellentmondások elkerülésében; hangsúlyozza, hogy az adminisztratív terhek csökkentése elválaszthatatlan a hozzáférhetőség biztosításától, amely hatékonyan megvalósítható jól megtervezett, egyszerű és minden felhasználó számára inkluzív digitális eszközökkel;

38. megjegyzi, hogy 2023-ban 130 rendes jogalkotási eljárásból 59-et tettek közzé hatásvizsgálat nélkül, 2024-ben pedig 31 rendes jogalkotási eljárásból 26-ot; aggodalommal állapítja meg továbbá, hogy a Bizottság 2024. december 1. és 2025. szeptember 26. között 80 rendes jogalkotási eljárást tett közzé, amelyek közül csak 18-at

támasztott alá összesen 12 hatásvizsgálat; kéri, hogy minden jogalkotási aktus esetében végezzenek hatásvizsgálatot; sajnálja, hogy a múltban több politikailag érzékeny javaslat esetében nem ez volt a helyzet;

39. elismeri a Bizottság 2025. évi munkaprogramjában meghatározott, a terhek csökkentésére vonatkozó célkitűzéseket; üdvözli a Bizottság arra irányuló terveit, hogy stressztesztek és a valós helyzetre vonatkozó ellenőrzéseket végezzen az uniós jogszabályokkal kapcsolatban annak biztosítása érdekében, hogy azok hatékonyan teljesítsék szakpolitikai célkitűzéseit; e tekintetben emlékeztet a jogszabályok szisztematikus értékelésének fontosságára a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatal szempontjából, amint azt a Bizottság minőségi jogalkotási eszköztára előírja; sürgeti, hogy a kijelölt biztost hatalmazzák fel az ezen erőfeszítés irányításához szükséges hatáskörrel, erőforrásokkal és elemzési eszközökkel, és biztosítsák, hogy valamennyi jogalkotási aktus arányos, végrehajtható és a célnak megfelelő legyen;

40. kiemeli, hogy léteznek olyan esetek, amikor valamely jogalkotási aktus soha nem került alkalmazásra; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen kövesse nyomon az ilyen eseteket, értékelje az alkalmazás hiányának okait, döntsön arról, hogy szükség van-e e jogalkotási aktusok egyszerűsítésére, és terjesszen elő javaslatokat azok módosítására;

41. emlékeztet arra, hogy az uniós jogalkotás a társjogalkotók közötti intézményközi egyensúlyon, valamint a jogalkotási ciklus egésze során megvalósuló átlátható együttműködés iránti közös elkötelezettségen alapul; megjegyzi, hogy ennek tükröződnie kell a többéves prioritások meghatározásában vagy felülvizsgálatában, valamint az intézményközi éves prioritásokról szóló éves közös nyilatkozatban; határozottan bírálja a Bizottság azon közelmúltbeli gyakorlatát, hogy megfelelő indokolás nélkül visszavonja a jogalkotási javaslatokat, különösen azokat, amelyekről már folynak a háromoldalú tárgyalások, mivel ezek az intézkedések aláássák az intézményközi együttműködés hitelességét és a demokratikus elszámoltathatóságot; emlékeztet arra, hogy a Bizottság azon szándékát, hogy az éves munkaprogramjában bejelentetteknek megfelelően visszavonjon függőben lévő jogalkotási aktusokat, megfelelően meg kell indokolni és alá kell támasztani, lehetővé téve az uniós társjogalkotókkal való megfelelő konzultációt; megállapítja, hogy a konzultáció hiánya veszélyezteti az uniós intézmények előjogainak kiegyensúlyozott gyakorlását, jogbizonytalanságot teremt a vállalkozások számára, és aláássa a hétköznapi emberek uniós jogalkotásba vetett bizalmát; felhívja ezért a Bizottságot, hogy teljes mértékben vonja be az Európai Parlamentet és a Tanácsot minden visszavonási eljárás korai szakaszába és teljes folyamatába, és végezzen alapos, tényeken alapuló hatásvizsgálatokat az esetleges

visszavonás előtt, átfogó módon mérlegelve az előnyöket és a költségeket, beleértve a meg nem felelés és a tétlenség költségeit is;

42. javasolja, hogy a Bizottság terjesszen elő jogszabályt a tagállamok közigazgatási eljárásaira vonatkozó minimumszabályok kodifikálása érdekében, összhangban a digitalizációról és a közigazgatási jogról a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2023. november 22-i európai parlamenti állásfoglalással; hangsúlyozza, hogy az ilyen jogszabályoknak elő kell mozdítaniuk a méltányosságot, az átláthatóságot és a digitalizációt az uniós közigazgatásban, beleértve a mesterséges intelligencia döntéshozatalban való felelősségteljes használatára vonatkozó biztosítékokat;

43. felszólít az uniós források kedvezményezettjeire vonatkozó adminisztratív kötelezettségek jelentős egyszerűsítésére az uniós források megfelelő és hatékony felhasználásának biztosítása érdekében, különösen az eredményalapú jelentéstételi modellek szélesebb körű alkalmazása, az ellenőrzési eljárások megkettőzésének csökkentése, valamint a nem szándékos hibák és a szándékos csalás közötti egyértelmű jogi különbségtétel révén; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy 2023 végéig a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz összes forrásának csak mintegy egyharmadát fizették ki a tagállamok részére, míg hét tagállam 2023 végéig egyáltalán nem kapott forrásokat a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből a mérföldkövek és célok kielégítő teljesítésére tekintettel, mivel a kormányok nem teljesítették az elfogadott mérföldköveket[10]; kiemeli, hogy a túlzott adminisztratív terhek, valamint az adminisztratív kapacitással kapcsolatos problémák és az összetett nemzeti szintű szabályok alaláássák az uniós finanszírozáshoz való hozzáférést és az uniós támogatási politikák hitelességét;

44. sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje a digitális területre vonatkozó meglévő és jövőbeli jogszabályok, köztük a kiberbiztonsági keretek egyetlen koherens digitális szabálykönyvbe történő összevonásának megvalósíthatóságát; javasolja, hogy egy ilyen eszköz tartalmazzon harmonizált fogalommeghatározásokat, egységesített jelentéstételi kötelezettségeket, valamint egyértelmű iránymutatást mind a köz-, mind a magánszereplők számára a jogi koherencia és a megfelelés javítása érdekében a digitális egységes piac egészében;

Szektorspecifikus elemek

45. megjegyzi, hogy a kereskedelem területén azon jogalkotási aktusok esetében, amelyek alkalmazásának kezdőnapját elhalasztották,

---

10 Az Európai Számvevőszék 13/2024. sz. különjelentése: „A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásainak felhasználása: Továbbra is késedelmek és kockázatok tapasztalhatók az intézkedések befejezése és ezáltal az eszköz célkitűzéseinek elérése tekintetében”, az Európai Unió Kiadóhivatala, 2024.

rendkívül fontos az alkalmazás kezdőnapjainak egyértelmű meghatározása; emlékeztet arra, hogy az ilyen jogi aktusok hatékony és egységes végrehajtásához szükséges bizottsági iránymutatásoknak egyértelműséget és jogbiztonságot kell teremteniük, és nem áshatják alá az alap-jogiaktus lényegét és célját; ezzel összefüggésben mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az uniós gazdasági szereplőkre és az Unió nemzetközi partnereire negatív hatást gyakorolnak az alkalmazás kezdőnapjával és az átmeneti időszakkal kapcsolatos ismételt késedelmek és az egyértelműség hiánya az uniós jogszabályokban és azon nemzetközi megállapodásokban, amelyeknek az EU részes fele, többek között azáltal, hogy aláássák az EU hitelességét a globális színtéren;

46. a foglalkoztatás területét illetően üdvözli az EUB ítéletét[11], amely nagyrészt megerősítette a megfelelő minimálbérekről szóló irányelv érvényességét[12]; felhívja azokat a tagállamokat, amelyek az előírt határidőn belül még nem ültették át az irányelvet nemzeti jogrendszerükbe, hogy ezt haladéktalanul tegyék meg; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is legyen éber, és tegyen meg minden megfelelő intézkedést az irányelv teljes körű és időben történő átültetésének és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében; támogatja a Bizottságot abban, hogy kötelezettségszegési eljárást megelőző párbeszédeket folytasson a munkahelyi egészségvédelem és biztonság területén, amely megkönnyíti a munkavállalók minimális védelmi szintjének megerősítését és harmonizálását célzó nemzeti jogszabályi változásokat, ezáltal védve a munkavállalók jogait és hozzájárulva az egyenlő versenyfeltételekhez az egész Unióban; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos tagállam csak részben ültetett át bizonyos irányelveket nemzeti jogába;

47. üdvözli a környezetvédelem területén a környezetvédelmi politikák végrehajtásának felülvizsgálatát (EIR); felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé éves végrehajtási eredménytáblákat tagállamonként és szakpolitikai területenként, géppel olvasható, összehasonlítható mutatókkal és az ügyek állására vonatkozó metaadatokkal, integrálva az Európai Környezetvédelmi Ügynökség és az Európai Vegyianyag-ügynökség adatkészleteit, és lehetővé téve a trendelemzést és az összehasonlító teljesítményértékelést; rámutat arra, hogy a 2025. évi EIR szerint az uniós környezetvédelmi jog végre nem hajtásának költsége évi 180 milliárd EUR-t tesz ki, míg a végrehajtási hiány megszüntetéséhez évente 122 milliárd EUR-ra lenne szükség, ami azt mutatja, hogy a hatékony végrehajtás nem költséget, hanem megalapozott beruházást jelent; kiemeli, hogy 2025. április 2-án 309

---

11 A Bíróság 2025. november 11-i ítélete, Dánia kontra Parlament és Tanács, C-19/23, ECLI:EU:C:2025:865.

12 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2041 irányelve (2022. október 19.) az Európai Unióban biztosítandó megfelelő minimálbérekről (HL L 275., 2022.10.25., 33. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2041/oj).

kötelezettségszegési eljárás volt folyamatban a környezetvédelmi jogszabályok területén, amelyek 45 %-a a szennyezésre és a vízre, 24 %-a a hulladékgazdálkodásra, 24 %-a a természetre és a biológiai sokféleségre, 7 %-a pedig az irányításra vonatkozott; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg az engedélyezéssel, a helyszíni ellenőrzésekkel és a nyomon követéssel kapcsolatos közigazgatási kapacitásaikat, fogadjanak el digitális engedélyezési és végrehajtási eszközöket, és biztosítsanak nyílt hozzáférésű környezeti adatokat a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalhoz és polgári felügyelethez; aggodalommal állapítja meg, hogy a végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elszaporodása és egymásra épülése aláásható a jogi egyértelműséget, valamint a hatóságok és a kötelezettek időben történő megfelelését; hangsúlyozza, hogy az egyszerűsítésnek fokoznia kell az egyértelműséget és a biztonságot anélkül, hogy csökkentené a környezetvédelmi szintet; felkéri a Bizottságot, hogy az egyszerűsítési kezdeményezéseket kísérjék megfelelőségi hatásvizsgálatok és a gyakorló szakembereknek szóló iránymutatások; sürgeti, hogy az uniós finanszírozást hangolják össze a végrehajtási prioritásokkal azáltal, hogy támogatást különítenek el az EIR során azonosított környezetvédelmi megfelelési hiányosságok megszüntetésére, és fokozatosan kivezetik a környezeti szempontból káros támogatásokat; felkéri a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra arányos, célzott feltételrendszert, amennyiben a tartós meg nem felelés aláássa az uniós célkitűzéseket;

48. üdvözli, hogy a Bizottság kötelezettségszegési eljárást megelőző párbeszédeket kezdeményezett különösen azokkal a tagállamokkal, amelyek nem nyújtották be időben a 2021–2030-as időszakra vonatkozó nemzeti energia- és klímatervek aktualizált tervezetét, de sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem állnak rendelkezésre tagállamonkénti részletes ütemtervek a megfelelésre és a nyomonkövetési intézkedésekre vonatkozóan; hangsúlyozza az uniós éghajlat-politikai és környezetvédelmi jogszabályok, többek között az „Irány az 55 %!” intézkedéscsomag és az európai zöld megállapodás végrehajtása egyszerűsítésének fontosságát; integrált nyomon követésre, jobb végrehajtási mechanizmusokra, valamint az uniós éghajlat-politikai célok és a nemzeti stratégiák szorosabb összehangolására szólít fel az uniós környezetvédelmi kötelezettségvállalások időben történő és koherens teljesítésének biztosítása érdekében;

49. megjegyzi, hogy a közelmúltban elfogadott jogszabályok – többek között az átdolgozott energiahatékonysági irányelv[13], a

---

13 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1791 irányelve (2023. szeptember 13.) az energiahatékonyságról és az (EU) 2023/955 rendelet módosításáról (HL L 231., 2023.9.20., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

megújulóenergia-irányelv[14], a villamosenergia-piac szerkezetére vonatkozó csomag és az épületek energiahatékonyságáról szóló irányelv[15] – időben történő és hatékony végrehajtása elengedhetetlen az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseinek eléréséhez, valamint a teljes mértékben integrált és összekapcsolt energiaunió megvalósításának biztosításához, összhangban a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról szóló (EU) 2022/869 rendelettel[16] és annak közelgő felülvizsgálatával, valamint az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról szóló (EU) 2018/1999 rendelettel[17]; hangsúlyozza, hogy az olyan tartós akadályok, mint a hosszadalmas és összetett adminisztratív eljárások, az elégtelen fokú digitalizáció, az engedélyező és szabályozó hatóságok adminisztratív kapacitásának hiánya, valamint a következetlen vagy késedelmes tagállami átültetés továbbra is akadályozzák az uniós energiajog egységes alkalmazását, késleltetik az energetikai infrastruktúra és összeköttetések korszerűsítését, és gátolják a belső energiapiac hatékony működését;

50. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kötelezettségszegési eljárások jelentős részét továbbra is az energia területével kapcsolatos, elsősorban az uniós jogszabályok hiányos vagy helytelen átültetése miatti végrehajtás teszi ki; hangsúlyozza, hogy az energiainfrastruktúrával és az energiahálózatok összekapcsolásával

---

14 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2413 irányelve (2023. október 18.) az (EU) 2018/2001 irányelvnek, az (EU) 2018/1999 rendeletnek és a 98/70/EK irányelvnek a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása tekintetében történő módosításáról, valamint az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2023/2413, 2023.10.31., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

15 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1275 irányelve (2024. április 24.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L, 2024/1275, 2024.5.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

16 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/869 rendelete (2022. május 30.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról, a 715/2009/EK, az (EU) 2019/942 és az (EU) 2019/943 rendelet, továbbá a 2009/73/EK és az (EU) 2019/944 irányelv módosításáról, valamint a 347/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 152., 2022.6.3., 45. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj).

17 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

kapcsolatos, az (EU) 2022/869 rendelet és az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti rendelkezések végrehajtásának hiányosságai tovább késleltetik a nemzeti energiarendszerek integrációját, és aláássák az Unió energia- és éghajlat-politikai célkitűzéseinek elérését; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson a kötelezettségszegési eljárások, az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti nyomon követés és a Technikai Támogatási Eszközön keresztül nyújtott technikai támogatás közötti koherensebb megközelítést az elégtelen adminisztratív kapacitásból vagy a jogi egyértelműség hiányából eredő meg nem felelések kezelése érdekében; bátorítja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként azokat a végrehajtási és iránymutatási intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a közös érdekű projektek, valamint a belső energiapiac és az energiaunió megvalósításához elengedhetetlen egyéb, határokon átnyúló infrastruktúrák időben történő befejezését;

51. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben és helyesen ültessék át és hajtsák végre a 2008/913/IB tanácsi kerethatározatot és a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletet, és felhívja a Bizottságot, hogy rendszerszintű meg nem felelés esetén továbbra is indítson kötelezettségszegési eljárásokat; üdvözli különösen a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet végrehajtásával és érvényesítésével foglalkozó új bizottsági egység létrehozását, amelynek lehetővé kell tennie a jogszabályokat tiszteletben nem tartó óriásplatformokkal szembeni konkrét intézkedéseket, valamint a Bizottság és a nemzeti digitális szolgáltatási koordinátorok közötti együttműködés megfelelő nyomon követését;

52. kiemeli, hogy a mezőgazdaság területén az uniós költségvetés legnagyobb részét a közös agrárpolitika (KAP) teszi ki, amely a 2021–2027-es időszakra vonatkozó összes kiadás 31 %-ának felel meg; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú, hogy az uniós jogszabályokat és a KAP ellenőrzési rendszereit mind uniós, mind nemzeti szinten hatékonyan végrehajtsák és érvényesítsék annak biztosítása érdekében, hogy az EU és polgárai pénzügyi érdekei hatékony védelemben részesüljenek az uniós forrásokkal való mindennemű visszaéléssel szemben, amely hátrányosan érintheti a mezőgazdasági termelőket és e politika nyilvánosság általi megítélését; rámutat arra, hogy egyes tagállamokban az uniós jog megsértése, korrupt gyakorlatok vagy a szervezett bűnözés részvétele miatt nagyarányú földszerzésre és a támogatásokkal való visszaélésre került sor; hangsúlyozza, hogy az ilyen visszaélések elleni küzdelemhez az uniós jog megfelelő végrehajtására, valamint hatékony nyomonkövetési és ellenőrzési intézkedésekre van szükség; ezzel összefüggésben kiemeli a mezőgazdasági támogatások elosztására vonatkozó adatok átláthatóságának és az azokhoz való nyilvános hozzáférés hiányát; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a vagyonvisszaszerzés területén létrehozott számos jogi eszköz ellenére az igazságügyi együttműködést továbbra is akadályozzák a nemzeti jogrendszerek közötti jelentős különbségek és a harmonizált szabályozások hiánya; hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetési

rendeletet[18], különösen annak 61. cikkét minden tagállamban tiszteletben kell tartani és végre kell hajtani, és azt az uniós alapokból származó valamennyi kifizetésre, többek között a közvetlen mezőgazdasági kifizetésekre is alkalmazni kell;

53. emlékeztet az audiovizuális és médiapolitika és -kultúra területén a szabályozási eszközök – különösen a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet[19] – időben történő és hatékony végrehajtásának fontosságára, amelyek a dezinformáció leküzdésére képes, fenntartható, pluralista és reziliens média-ökoszisztéma biztosításának eszközei; hangsúlyozza, hogy éves programozásuk keretében a pénzügyi eszközöket az (EU) 2021/818 rendeletben[20] meghatározott kritériumokkal összhangban kell végrehajtani, különös tekintettel a Kreatív Európa 2021–2027 programra, amelynek elsődleges küldetése a kulturális ágazat támogatása, valamint az alkotók függetlenségének és művészi szabadságának védelme; felhívja a Bizottságot, hogy végezze el az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv[21] – mint az audiovizuális és médiatartalmakat szabályozó fő uniós eszköz – átfogó és kiegyensúlyozott értékelését;

54. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a belső piaci szabályok egységes alkalmazását és hatékony érvényesítését valamennyi ágazatban; komoly aggodalmának ad hangot az európai alkotókra kényszerített kivásárlási gyakorlatok miatt, különösen a külföldi jogszabályokon és jogrendeken alapuló szerződések miatt, amelyek megkerülhetik a megfelelő és arányos díjazásra vonatkozó uniós normákat; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő célzott jogalkotási javaslatot, amely biztosítékokat állapít meg az ilyen

---

18 Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2024/2509 rendelete (2024. szeptember 23.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról (HL L, 2024/2509, 2024.9.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

19 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1083 rendelete (2024. április 11.) a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról és a 2010/13/EU irányelv módosításáról (a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet) (HL L, 2024/1083, 2024.4.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj).

20 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/818 rendelete (2021. május 20.) a Kreatív Európa program (2021–2027) létrehozásáról és az 1295/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2021.5.28., 34. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/818/oj).

21 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1808 irányelve (2018. november 14.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról (HL L 303., 2018.11.28., 69. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj).

megkerülés megelőzése és annak biztosítása érdekében, hogy az európai alkotók hatékonyan hivatkozhassanak az uniós jog szerinti jogaikra és érvényesíthessék azokat;

55. aggodalommal veszi tudomásul a menekültügyre, a migrációra, az adatvédelemre, az igazságügyi együttműködésre és a bűnüldözésre vonatkozó kulcsfontosságú jogi eszközök átültetésének és végrehajtásának tartós hiányosságait;

56. megjegyzi, hogy nem készült jelentés a 2020–2025 közötti időszakra szóló uniós nemi esélyegyenlőségi stratégia alkalmazásáról, annak a megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló, többek között az uniós akadálymentesítési irányelv[22] révén történő intézkedéseiről, valamint az uniós ifjúsági stratégiáról; emlékeztet azon kötelezettségvállalására, hogy 2030-ig megvalósítja a szociális jogok európai pillérének céljait egy olyan erős szociális Európa érdekében, amely méltányos, inkluzív és lehetőségekben gazdag; felhívja a Bizottságot, hogy jövőbeli jelentéseiben szenteljen külön fejezeteket e fontos szakpolitikai területek végrehajtásának; javasolja, hogy a jelentésben szerepeljenek részletes információk a gyűlölet-bűncselekmények elleni küzdelemről, a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítéséről és az ifjúsági tesztek szisztematikus alkalmazásáról;

°

° °

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

---

22 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/882 irányelve (2019. április 17.) a termékekre és a szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi követelményekről (HL L 151., 2019.6.7., 70. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/882/oj).